

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Σεβόμαστε κάθε ιδεολογία που στηρίζεται στη δικαιοσύνη, στην πρόοδο, στην ισότητα. Σεβόμαστε κάθε προσπάθεια για την επικράτηση αυτής της ιδεολογίας όταν γίνεται με καλή πίστη. Και η πλάνη ακόμα που είναι επί τέλους φυσική στην ανθρώπινη διάνοια είναι κι αυτή σεβαστή. Εκείνο όμως που δεν μπορεί κανένας να ανεχτεί και που δυστυχώς είναι τόσο συνηθισμένο στον τόπο μας, είναι να στρεβλώνεται ή αλήθεια θεληματικά, να συκοφαντείται ή δουλειά των άλλων για να επιτύχει η δική μας.

Αυτή δυστυχώς τη μέθοδο ακολουθεί ένα αξιόλογο κατά τα άλλα περιοδικό, ή «Νέα Άγωγή», με το όποιο μας συνδέουν επί τέλους πολλά κοινά σημεία. Σ' ένα άρθρο στο τελευταίο φύλλο, ανακατεύοντας διάφορες ανακρίθειες και ακυρολεξίες—χαραχτηρίζει όλα τα γυναικεία σωματεία, φιλανθρωπικά και άλλα ως **φεμινιστικά**—συσταίνει στις δασκάλες να προσέξουν γιατί «το προοδευτικώτερο απ' αυτά»—και ξέρομε ποιό είναι—αντιστρατεύεται στα ταξικά τους συμφέροντα. Θά έπρεπε όμως να ξέρει—αν δεν το ξέρει ή διεύθυνση του αξιόλογου περιοδικού—ετι το σωματείο αυτό εργάζεται εντατικά για να δώσει και στη δασκάλα και σε κάθε εργαζόμενη γυναίκα τα ίδια όπλα για να υπερασπιστεί τα συμφέροντά της. Και δεν έχει παρά να παρακολουθήσει τη δράση του των τελευταίων μηνών, τα υπομνήματα στην Κυβέρνηση, στα διδασκαλικά συνέδρια κτλ. **Αυτός είναι ο σκοπός του.** Αυτό θά τη ζημιώσει στα ταξικά της συμφέροντα ή θά είναι το πρώτο βήμα για να πάρει κι αυτή συνείδηση πώς μπορεί και μονάχη της, οργανωμένη μαζί με τους συναδέλφους της, άντρες και γυναίκες του ίδιου επαγγέλματος να επιτύχει εκείνο που θέλει. Έμεις γυρεύουμε το άλφα για τη γυναίκα: να πάρει κι αυτή τη θέση της την ισότιμη με τον άντρα στην πολιτεία, στις οργανώσεις τις επαγγελματικές, παντού. Γιαυτό έμολογούμε πώς δεν καταλαβαίνουμε το σκοπό αυτής της πολεμικής, αφού σε κανένα σημείο δεν προσκρούμε στο σκοπό που επιδιώκει το περιοδικό. Θεωρούμε την ταχτική αυτή ασκοπη και μόνο επίσημη για την εργαζόμενη γυναίκα.

* * *

Πολύ ενεργό μέρος πήραν οι γυναίκες όλων των πολιτισμένων τόπων στην τεράστια κίνηση της δημόσιας γνώμης υπέρ των άθων καταδίκων Σάκκο και Βαντζέτι. Πολυπληθέστατοι γυναικείοι σύλλογοι κατέβαλαν κάθε προσπάθεια στα μεγάλα κέντρα ιδιαίτερα, πριν από την εκτέλεση, για να ξυπνήσουν την αγανάχτηση της δημόσιας συνείδησης και να σώσουν τους καταδίκους. Μά το Άμερικανικό Κράτος περιφρόνησε την εξέγερση της παγκόσμιας ήθους συνείδησης, ανατώνοντάς τους άδικα. Το έγκλημα αυτό θ' αποτελέσει ένα από τα πιο μαύρα στίγματα του σημερινού ψευτοπολιτισμού του.

Μας προξενεί ιδιαίτερη ^{* *}χαρά όταν βλέπομε πώς το κήρυγμά μας βρίσκει απήχηση σε μικρινές γωνιές του Έλληνισμού και ξυπνά τη γυναικεία συνείδηση. Είναι η μόνη μας ικανοποίηση για τους αγώνες μας και η μόνη εγγύηση για την επιτυχία του σκοπού μας στο μέλλον. Μια τέτοια ικανοποίηση μας έδωσε η συζήτηση που έγινε στην «Αλήθεια» της Λεμεσού της Κύπρου, άναμεταξύ ενός κυρίου που επέμενε πώς η γυναίκα είναι φυσιολογικά κατώτερη από τον άντρα, και μιας κυρίας, που από τον καιρό που έγινε συνδρομήτρια στον «Αγώνα» έγινε τόσο φανατική και συνειδητή φεμινίστρια που τον αποστόμωσε κυριολεκτικά τον κύριον αυτό. Η συζήτηση, έξυπνη και σοβαρή, μόλο που ο κύριος έπαναλαμβάνει τα αιώνια έπαρχαιωμένα επιχειρήματα βάσταξε σε κάμποσα φύλλα. Δημοσιεύομε ένα κομμάτι χαρακτηριστικό από μιάν απάντηση της κυρίας :

«Χάρηκα πολύ που ο κ. Benedictus άνακαλεί με την δευτέραν του επιστολήν, όσα έγραψε για την φυσιολογικήν έλαττωματικότητα της γυναικός κι' άκόμη περισσότερο θά ευχαριστούμην αν ήθελε πλατύτερα νά συζητήσῃ. Άλλά και χωρίς περαιτέρω συζήτησι, θά ήθελα νά τονίσω και πάλιν ότι η γυναίκα υπερέχει φυσιολογικώς από τον άνδρα, όχι για όσα ποιητικά λέγει ο κ. Benedictus αλλά γιατί η λειτουργία των όργάνων της που σχετίζονται με την μητρότητα, είναι τελειότερα. Όπως είναι γνωστόν εκείνο το ζώον είναι φυσιολογικώς τελειότερον, εις το όποιον υπάρχει μεγαλύτερος καταμερισμός του φυσιολογικού έργου και κατ' άκολουθίαν εκείνο το όποιον έχει όργανα τελειότερα. Και ναί μὲν η Γυναίκα κατά την έγκυμοσύνην, η μάλλον κατά τινά μόνον περίοδον αυτής πρέπει νά παύη νά εργάζεται, αλλά μήπως και οι άνδρες δέν παύουν ποτέ από του νά εργάζωνται, έμποδιζόμενοι από τές διάφορες άρρώστειες ; Έκτός δὲ τούτου, εάν μια γυναίκα ζήσῃ 70 χρόνια, πόσον καιρόν θά είναι έγκυος και θά είναι ανάγκη νά έχη ως μόνην φροντίδα την επίβλεψιν των παιδιών της ; Είς τὰ πολιτισμένα μέρη, κατενοήθη πρό πολλού και άνεγνωρίσθη ως καθήκον της Πολιτείας του νά προστατεύη την μητρότητα. Είς την Κύπρον μόνον, υπάρχει το άκατανήκτον νά μη επιτρέπεται οι παντρεμένες γυναίκες νά είναι δασκάλες· σάν νά είναι δηλ. άμάρτημα τὸ νά παντρεύεται καμμία ενώ το φυσικώτερον είναι, η παντρεμένη γυναίκα νά είναι πιο καλή δασκάλα από κάθε άλλη.

Τὸ δῆθεν επιχειρήμα ότι τὰ παιδιά θά αποτελοῦν κώλυμα εις την Γυναίκα επως εργάζεται, δέν είναι καθόλου σοβαρόν. Τούναντίον μια μητέρα όταν εργάζεται, δίδει μὲν άφ' ενός τὸ καλόν παράδειγμα εις τὰ παιδιά της, με την εργασίαν της δ' έξ άλλου θά μπόρῃσῃ καλύτερα νά τ' αναπτύξῃ με τὰ κέρδη της.

Χάρηκα άκόμη πολύ που ο συζητητής μου άναγνωρίζει ότι η γυναίκα ως προς την μόρφωσιν και τὸ άστικόν δικαίον πρέπει άναμφιβόλως νά εξισωθῇ με τον άνδρα. Σὲ λίγο ελπίζω ότι θά τῆς άναγνωρίσῃ και πολιτικά δικαιώματα.

Benedicta